

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

V. Quomodo conserto praelio circa Urbem Phrygiae, Valens Procopium
tyrannum proditione ducum captum, unà cum ipsis ducibus inusitatis
suppliciis interemit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. δ.

A

Caput IV.

Οτι θερίνεις ὅτος ἐν τοῖς οἴμοις οἰκεῖός τοῖς ἔκκλησισικοῖς,
οἵπερ σωμάτων ἐν τῷ λαμψάνῳ συγκροτήσαντι μακεδονιῶνος
πάντων ἐν ἀντιοχείᾳ πίστιν αὐθίκην πρατικάντις, πών ἐν δε-
μάτῳ ἀποβιβάσαντις, καὶ αὐτοῦ τὴν ακαίην ἡ ι-
δοῦσικαθαύμασιν βεβαιώσαντι.

TOΥΤΩΝ δὲ γρούμων, γρέτερον οὐχι-
ζεν, επειτα δημοσια περίγραμα, επε-
μέντα τῷ συνιληπτῶν· οἱ μὲν ἐν τῷ Σάτε βα-
σιλέως τὴν σωμάδον συγκρεπτοῦνται αιγάλεα-
τες, εἰ τῷ λαμψάνῳ σωμῆλθον ἐν ὑπόλει τῇ
αὐτῇ τέτο οὐτὸν ἐν ἔδομοι εἴτε Λότο τὸν ἐν σε-
λευκείᾳ γρομένης σωμάδος· καίκει πάλιν τὴν
ἐν αιγάλεας πίστιν Ἐπίστειαώσαντες, οὐκαὶ ἐν
σελευκείᾳ πέτραν φαντασίαν, οὐκαὶ ἐν
ὄρδειντι τῷ περίλευκον σωμάδεξαν ἐπι-
δέσαν πίστιν. Καὶ οὐτις κατατυφίσειν τῷ
περὶ αἰγάλεων καὶ ἐνδόξιον, οὐδὲ δικαιοις καθα-
ρεῖντιν· τέτοις γρέτερον αἰνιλέγειν ἐνδόξιον· οὐ
τῆς κωνσαντίας πόλεως Ἐπίστειαώσαντες·
γράμματά μιασαδες τέττας ὁ συνεπικὼς δημό-
σιος σινεχάρει πόλεμον· διὸ καὶ οἱ αὐτοὶ
ἔλευσιον τὸν κυζίκην επίσκοπον, Ἐπίστεια-
εργοτότε περὶ διάγονον ἐγέρθουσε, συγκρεπτο-
τεστὸ χειροματίσαν μακεδονίας δόγμα, μικρόν
τε ἐμπέσαντες. Εἰ τὸ ἐν τῇ καὶ λαμψάνῳ
συνόδῳ γρούμων Φανερώτερον ταύτων ἐγώ-
ναι τοις σωμάδον, αἴτιαν γρέας τῷ πλεο-
νάζειν ἐν ἐλπιστόντων μακεδονιανές, χει-
μαλίσκωνταις οὐδαμόνται· οὐτοὶ μὲν διὰ τὸ
ἐλπιστόντες καταπορθμεῖσθαι τὸν ἔκβασιν.

Κεφ. ε.

Οπινεισοῦς γρομένης αὐτοὶ πόλιν τῆς Φρυγίας τῷ τε βασι-
λισθῇ τούτην προσκοτίαν, προσδοκεῖ τὸν σραζεύσαντα τὸν
τύραννον, εὐτότε καὶ αὐτὸς ξέπας τιμωρίας ὑπο-
σαλὺν ἀποίληρον.

THΕΣΣῆς ὑπαίτεια, ητοὶ οὐ γραπταὶ καὶ
δαγαλαίφε, ταὶ τῷ πόλεμων επέβετο.
οἰς δρόγεινος περιοπός δεσπότης κωνσαν-
τίας πόλεως οὔμιθεις, ἔτοιμος τῷ Ἐπίστει-
ιαώντος βασιλεῖ πυθόμενος ὁ θάλης Φθάνει
ἐκ τῆς αἰγάλεας ἐλάσσας, οὐ συμβάλλει τῷ
περιοπός φέτι πόλιν τῆς Φρυγίας, οὐ περι-
ανυμία νακάλει· καὶ τὴν μὲν πρώτην

Quomodo turbato Republica & Ecclesia
statu, Macedoniani collecta apud Lampsacum
Synodo Antiochenam fidem iterum
confirmarunt, Ariminensem vero ana-
themate damnarunt: & depositionem Ac-
cii atque Eudoxii denuo roborarunt.

QUæcum ita se haberent, nec Re-
publicæ, nec Ecclesiæ status in
tranquillo fuit. Et hi quidem qui Synodi
congregandæ facultatem ab Imperato-
re poposcerant, Lampsacum convene-
re, iisdem quos supradixi Consulibus,
anno septimo post illam Synodum quæ
Seleucia fuerat congregata. Ibi Anti-
ocheni Concilii fide denuo confirmata,
cui etiam Seleucia subscripserant, illam
quæ Ariminii edita fuerat ab Episcopis
quibuscum ipso prius consenserant, ana-
themate damnarunt. Et contra eos qui
cum Accio & Eudoxio erant, tanquam
jure depositos, iterum tulere sententi-
am. His decretis Eudoxius Constanti-
nopoleos Episcopus nullo modo potuit
contradicere. Civile enim bellum quod
imminebat, impedimento fuit, quo mi-
nus se de illis ulcisceretur. Quocirca
Eleusius Cyzici Episcopus & qui cum il-
lo erant, superiores partes aliquamdiu
obtinuerunt: cum Macedonii dogma
adtruerent, quod antea quidem obscurum,
post Synodum autem Lampsacum
manifestius factum est. Atque hoc
Concilium in causa fuisse arbitror, cur
Macedoniani tam frequentes sint in
Hellestropo. Quippe Lampsacus sita
est in angusto Hellestropi sinu. Et
Lampsaci quidem Concilii hic exitus
fuit.

Cap. V.

Quomodo conseruo prælio circa urbem
Phrygiae, Valens Procopium tyrannum pro-
ditione ducum captum, una cum ipsis duci-
bus, iniustitiae suppliciis interemit.

SEquenti anno, id est Gratiano &
Dagalaifo Consulibus, bellum ger-
ri cœperit. Nam cum tyrannus Proco-
pius Constantinopolis egressus adversus
Imperatorem castra moveret, hoc
auditio Valens reliqua Antiochia,
Procopio obviam ire contendit. Et
juxta Nacoliam urbem Phrygiae
cum eo congressus, primo qui-

Dd iiij

Socratis Historiæ

VALENTINIANUS
& VALENS.

214

dem prælio superatus est: paulo post A
vero Procopium ab Agilone & Gomoa-
rio ducibus suis proditum, in potesta-
tem suam redigit: quos quidem inius-
tatis suppliciis intercimit. Nam prodi-
tores quidem ipsos neglecta sacramen-
torum religione quæ ipsis præstiterat,
sciris dissectos à medio fustulit. Ty-
ranni vero crura duabus vicinis arbori-
bus inflexis cum alligasset, ipsis deinde
arbores ramos luos in sublime erigere
permisit, quæ dum violentius resurgent,
Procopium discerpere. Atque ita ty-
rannus duas in partes distractus interiit.

μάχλιον ἐπίθημα μὲν ἐπολὺ δὲ, ζωγρίσας εἰ-
χετὸν ἀρχόποιον, αὐγέλων Θεον γομφί-
τῷ σφραγίδιῳ ταχθεῖσιν αὐτὸν ἐς κα-
ξέναις ὑπομείαις υπέβαλλεν εὖ μὴν περδό-
τας, ὑπέιδὼν εὖ ὄρκυς ἐς αὐτοῖς ὄμωμόκε,
περίστοις διελῶν ἀπέλεινε τε ἐς τύραννον διο-
δένδρων καμφθέντων γεννιαζόντων ἀλλήλοι,
ἐκάτερον σκέλους ἐκδίσας, Πτηκαμφθέντη
ἀφῆκεν ὄρθροδε ταῦτα ἀνεγνεόμενα, διέσπα-
σε τὸν ἀρχόποιον καὶ ἔτες ὁ τύραννος διχο-
τομήσις ἀπώλετο.

B

CAP. VI.

ΚΕΦ. 5'.

*Quomodo Imperator interfelto tyranno, eos qui
Synodo interfuerant, & cunctos pariter Chris-
tianos Ariuopinionem amplecti coegerit.*

Imperatōr vero rebus tunc faciliter
Igestis elatus, rutilus Christianos exagi-
tare cœpit, dum cunctos ad Arii senti-
tentiam cupit traducere. Sed præcipue
Lampsacena synodus eum ad iracundi-
am provocabat, non ob id solum quod
Arianos Episcopos deposuerat, verum
etiam quod fidem Arimini expositam
anathemate damnasset. Cum igitur Ni-
comediam Bithyniæ venisset, Eleusium
Cyzici Episcopum aī te vocat: qui op-
inioni Macedoniana præ ceteris erat ad-
dictus, ut supra retulimus. Itaque Im-
perator collecto Arianorum Episcopo-
rum Concilio, Eleusium illorum fidei
assentiri jubet. At ille primo quidem
id facturum se negavit. Tandem vero
cum exilium & honorum publicatio
ipsi intentaretur, perterrefactus Ari-
anorum opinioni consenserit. Sed mox
facti sui illum pœnituit. Reversusque
Cyzicum, coram omni multitudine,
vix sibi illatum conquestus est: invitum
se afferens, non sua iponte consensum
præbuisse. Simul monuit, ut alium sibi
Episcopum quererent, eo quod ipse vi
computulsi propriam fidem abnegavisset.
Cyziceni tamen pro incredibili amore
quo illum prosequebantur, alteri Epi-
scopo subjici recusarunt, nec permis-
erunt ut is Ecclesiā suā cederet. Man-
ferrunt itaque sub ejus administratione,
nec à propria hæresi ullenatus disces-
serunt.

Ο Δε βασιλεὺς ἐνυπάκιος τότε πέμψας
αὐτὸς εἰς τῷ χεισιανοῦν θορόν
ἐκίνει, πάσαις Σρησκείαιν δρειντεν βαλ-
μενούς μάλιστα ἐς αὐτὸν εἰς ὄρυγνην ἡτο-
τὴν λάμψακον ψυχομέρην σωσθείσα, εἰ μη
ὅπε εὖ δρειντοῖταις ἀπεκήρυξεν Πτο-
πίας, ἀλλ' ὅπε καὶ τὴν ἐν δέμητρι πίσεων φι-
θεράποντεν ἔκβεσιν ψυχομένος εἰς τὸν πικο-
δεῖαν τὸ Βιθυνίας, μεταπέμπει παρ' ἀντι-
έλευσιον τὸν κύζικα Πτηκοπούντον τημα-
κεδονίας δόξῃ περιστέκειτο μᾶλλον, ως μη
περέτερον εἴρηται: κατίστας εἰς ὁ βασιλεὺς
σωμέδαιον ἐπισκόπων τῆς δρειντῆς αἱρέσεων
σωτηρεῖας τὸν ἐλεύσιον τῇ πιστῇ ἐκένων πι-
καζεῖν ὁ δὲ, περέτερον μὴν ἀπηρνεῖτο οὐ-
είσας ἐς αὐτὸν καὶ δημεύσεως ἀπειλήσιον
πειθαρεῖς ψυχομένος, τῇ δρειντῇ δόξῃ σωτη-
ρεῖας τὸν σωμέρειν δέ τοι, εὐθὺς μετεμέλειο καὶ
ταλασσὰν τὸν κύζικον, ἐπὶ παντὸς διατε-
βίαν ἀπωλύειτο. Φάσκων τὴν συγκαταβο-
ὲν βίας, εἰ μὴν ἐν περιστέρεως πεποιηθεί-
ται οὐδὲν τε αὐτὸς ἐτερούς ἐπισκόποι, διότι αὐτὸς
τὴν αὐτάγκη τὸ οἰκεῖον δόγμα προτιματότε
κανοὶ ἐστοισοργίᾳ τῇ περιστέρεως αὐτὸν, υφ' εἴ-
ποντος περιστέρεως τὸν εἶπελον. Κατεμετέ-
ρω τὴν εὐκληπτίας κατάχωρεν, μετοικεί-
σας αὐτὸς ταπειρόνειοι, μη μετατίθεμενοι τὴν
οἰκείας αἱρέσεως.